

UDENRIGSMINISTERIET

Den 2. april, 2013

B 79 - spørgsmål 5 af 25. marts 2013 fra
Socialudvalget til udenrigsministeren til skriftlig
besvarelse stillet af ikke-medlem af udvalget
(MFU) Ellen Trane Nørby (V)

B 79 - spørgsmål 5:

Vil ministeren oplyse den gennemsnitlige sagsbehandlingstid, fra Udenrigsministeriet modtager en henvendelse fra en forælder om børnebortførelse til et land, som ikke har tiltrådt Haagerkonventionen, til anmodningen om tilbagelevering er afsendt til myndighederne i det land, hvor barnet opholder sig?

Svar:

Ved børnebortførelser til lande, som ikke har tiltrådt Haager-konventionen, kan forældre i Danmark når som helst kontakte det Globale Vagtcenter i Udenrigsministeriets Borgerservice. Vagtcenteret er døgnbemandet og behandler også andre alvorlige konsulære bistandssager, herunder sager om fængsling, dødsfald, ulykker mv.

Udenrigsministeriets Borgerservice vil normalt så hurtigt som muligt, efter at henvendelsen er modtaget, aftale det videre forløb med den forælder, som har forældremyndigheden i Danmark eller dennes advokat. Der tages også kontakt til den danske ambassade i det pågældende land eller den danske ambassade, der dækker det pågældende land, for at der skabes kontakt til den forælder, der har bortført barnet til det pågældende land.

Det skal understreges, at Udenrigsministeriets Borgerservice ved børnebortførelser til lande, der ikke har tiltrådt Haager-konventionen, normalt anbefaler, at der *ikke* sendes en formel anmodning om tilbagelevering til myndighederne i det land, hvor barnet opholder sig.

Det skyldes, at en sådan anmodning i de fleste tilfælde vil udløse en proces i det pågældende land, enten ved en civilmyndighed eller ved domstolene, med sigte på at tage stilling til forældremyndigheden. Lande, som ikke har tiltrådt Haager-konventionen, er ikke forpligtet til at acceptere en dansk afgørelse om forældremyndighed.

Erfaringsmæssigt vil retssystemet i bortførelseslandet oftest nå frem til en anden forældremyndighedsafgørelse end den danske ud fra en lokal vurdering af, hvad der tjener barnets tarv, og tilkende den forælder, som har bortført barnet, forældremyndigheden. Hvis det sker, vil sagen ofte gå i hårdknude og vil være meget vanskelig at løse, idet den forælder, der har bortført barnet, til enhver tid vil kunne henvise til en lokal retsafgørelse, som tilkender den

pågældende forældremyndigheden. Tilsvarende gælder for myndighederne i det pågældende land.

Da der uden for Hager-konventionens anvendelsesområde ikke er procedurer, der kan løse en sådan retlig konflikt, vil det således i de fleste tilfælde være bedst ikke at indgive en formel anmodning om udlevering, men i stedet at arbejde for en mindelig løsning.

Det sker normalt ved at søge at skabe tillid og indlede en mægling mellem parterne, således at der kan skabes grundlag for, at den forælder, der har bortført barnet, accepterer, at barnet kan komme tilbage til den forælder i Danmark, der har forældremyndigheden efter den danske retsafgørelse.

Håndteringen aftales med den forurettede forælder i Danmark. I de fleste tilfælde er det ministeriet eller den danske ambassade i det pågældende land, der, afhængigt af de konkrete omstændigheder, tager direkte kontakt til den forælder, der har bortført barnet.

I nogle tilfælde vil den forælder, der har bortført barnet, imidlertid være helt afvisende overfor direkte kontakt til den danske ambassade/Udenrigsministeriets Borgerservice og den anden forælder, som er tilbage i Danmark, specielt i den indledende fase umiddelbart efter bortførelsen. Her vil det i nogle sager være hensigtsmæssigt, at der tages en indirekte kontakt til den forælder, der har bortført barnet. Det kan f.eks. være via en skolelærer, et familiemedlem eller en anden person, som vurderes primært at have barnets tarv for øje, og som ikke er direkte involveret i de to forældres konflikt, som typisk ses i sager om børnebortførelser. Det vurderes fra sag til sag.

I de fleste tilfælde vil det være muligt over tid at opbygge den fornødne tillid, således at direkte kontakt er mulig. Ofte vil den indledende kontakt være om mere praktiske ting som f.eks. telefonkontakt til forælderen i Danmark. Efterhånden vil besøg af ambassadepersonale derefter være muligt, og gradvist kan spørgsmålet om barnets fremtidige opholdssted bringes på bane, uden at dette medfører at kontakten afbrydes.

Det er på den baggrund ikke muligt for Udenrigsministeriets Borgerservice at oplyse den gennemsnitlige sagsbehandlingstid, fra Udenrigsministeriet modtager en henvendelse fra en forælder om børnebortførelse til et land, som ikke har tiltrådt Haager-konventionen, til anmodningen om tilbagelevering er afsendt til myndighederne i det land, hvor barnet opholder sig, jfr. spørgsmålet.